

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). หลักสูตรและคู่มือการเรียนการสอนศาสนาศึกษา.

กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). หลักสูตรพระบรมไ幃 15 วัน. กรุงเทพฯ: ฝ่ายศาสนาสังเคราะห์ กรมการศาสนา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2521). พระพุทธศาสนาสำหรับประชาชนต่อคน 3. กรุงเทพฯ: ฝ่ายบริยัติปกรณ์ กรมการศาสนา.

กรรณิการ์ สุขเกษม. (2524). สังคมวิทยา-มนุษย์วิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

กิงแก้ว อัตถาการ. (2533). เอกสารการสอนวิชาไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

กาญจนา แก้วเทพ. (2538). ภาษาพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน. กรุงเทพฯ: สถาคาดิลกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.

กำจรา อึ๊งโพธิ์. (2522). ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจแห่งประเทศไทย. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

กรมประชาธิรัฐ. (2526). วินัยมุขเล่ม 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ.

คณะกรรมการแปลพระไตรปิฎก. (2514). พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.

คณะกรรมการฝ่ายเอกสารและวิชาการเรื่องการเกิด. (2534). ข้อมูลและบรรณนิทรรศน์เกี่ยวกับการเกิด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

คณาจารย์คณะมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์. (2542). มนุษย์กับการเปลี่ยนแปลง. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

คณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษย์วิทยา. (2536). สังคมวิทยาและวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษย์วิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

งามพิศ สัตย์ส่วน. (2543). หลักมนุษย์วิทยาวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษย์วิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

งามพิศ สัตย์ส่วน. (2532). หลักมนุษย์วิทยา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

งามพิศ สัตย์ส่วน. (2528). หลักมานุษย์วิทยาวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จรัญ ใจชนะันท์. (2543). วีธีสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเด็ก.

- จิราวรรณ ชัยยะ. (2540). การเปลี่ยนแปลงการปรับตัวของสังคมของชาวยุคก้าว(อาช่า)
บ้านผ่านมี จำเกอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
 พิษณุโลก.
- เจริญ ตันมหาพรหมณ. (2536). 30 พิธีพิศดาร. กรุงเทพฯ: แสงเดด.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และ พรหิมล เลิศวิชา. (2538). ทิศทางวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ:
 ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมเกียรติ ผิวนวล. (2532). ประชาธิปไตยแบบไทย : ความคิดทางการเมืองของท่านร.พระ
(2519 – 2529). กรุงเทพฯ: สถาบันไทยศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณรงค์ เสิงประชา. (2532). พื้นฐานวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: โอดี้ยนสโตร์.
- ดาวณี ดาลพิพัฒน์กุล. (2539). กระบวนการเป็นเมืองกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในประเทศไทย
กำลังพัฒนา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิพิญสุดา นัยทรัพย์. (2535). ภาษา กับ วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู.
 ธนาภิจ (นามแฝง). (2544). ประเพณีพิธีมรสุมและวันสำคัญของไทย. กรุงเทพฯ: ปิรามิด.
- ธิดา โนสิกรัตน์ และ จำเนศ ทองประเสริฐ. (2538). เอกสารการสอนวิชาไทยศึกษา. กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธิดา สารยา. (2530). ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- นิคม อินทรประพันธ์. (2540). ศึกษาประเพณีบวชพราหมีซึ่งแห่นาคที่หาดเสี้ยว. วิทยานิพนธ์
 ศศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- นิธ เอียวศรีวงศ์. (2539). สังคมไทยในการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการเผยแพร่และ
 ส่งเสริมงานพัฒนา.
- นิธ เอียวศรีวงศ์ และ ศรีศักดิ์ วัลลิโนดม และ เอกวิทย์ ณ.ถลาง. (2543). มองอนาคตบท
วิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มูลนิธิภูมิปัญญา.
- นิยพรวน วรรณศิริ. (2542). มนุษย์วิทยาสังคมและวัฒนธรรม. เอกสารการสอนวิชาไทยศึกษา.
 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญเทียน ทองประสาท. (2526). การวิเคราะห์มนุษย์เพื่อสร้างจิตสำนึก. กรุงเทพฯ: สังคมพัฒนา.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2531). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวมรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
 นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เบญญา ยอดคำเนินและคณะ. (2531). การศึกษาเชิงคุณภาพเทคนิคการวิจัยภาคสนาม.
 นครปฐม: โครงการเผยแพร่ข่าวสารและการศึกษาด้านประชากร สถาบันวิจัยประชากร
 และสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

ปัญญานันทภิกขุ (พระธรรมโภศอาจารย์). (2540). ศาสตร์ สำหรับภิกษุสามเณรและประชาชน.

กรุงเทพฯ: ธรรมสภा.

ประเทือง ท้ายสุบรรณ. (2531). วัฒนธรรมพื้นบ้าน. อุบลราชธานี: ภาควิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครุพัฒนครศรีอุบลฯ.

ประมวล คิดคินสัน. (2534). วัฒนธรรมกับสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประมวล คิดคินสัน. (2521). คติชนชาวบ้านการศึกษาในด้านมนุษยวิทยา. กรุงเทพฯ:

แพรพิทยา.

ประสิทธิ์ สาสต์ญาติ. (2535). ระบบเครือญาติและการจัดระเบียบสังคม. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรีชา นุ่มสุข. (2527). ประเพณีการบวชเรียนของชาวปักธ์ใต้. กรุงเทพฯ: วิชชา.

ผจงจิตต์ อธิคมันนทะ. (2538). การเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชา

สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ผ่องพันธ์ มณีรัตน์. (2521). การเปลี่ยนทางสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พรรณพิมล คงสุค. (2532). พุทธบูชา. กรุงเทพฯ: สุริยาสาร์น.

พทายา สายธุ. (2540). กลไกของสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พุทธทาสภิกขุ (พระธรรมโภศอาจารย์). (2532). คำสอนผู้บัวชีใหม่. กรุงเทพฯ: อัต้มโย.

พอนี เทียม. (2532). วิถีชีวิตชุมชน : การเรียนรู้ที่เป็นองค์รวม. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การดี มหาชันธ์. (2532). พื้นฐานอารยธรรมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บางแสน.

มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2534). นิทรรศการข้อมูลทางมนุษยวิทยาของไทยเรื่อง "ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต". กรุงเทพฯ: อิมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.

ยศ สันติสมบัติ. (2540). มนุษย์กับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ยุทธ ศักดิ์เดชยนต์. (2515). สังคมศาสตร์ ; ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสังคมมนุษย์. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รัชนี รอดชาย. (2541). วัฒนธรรมของหมู่บ้านในชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านในตำบล

ชัยนา� อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก. พิษณุโลก: วิทยานิพนธ์ศศ.ม.

มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เริง อาจรัตน์. (2516). จะเป็นไปอย่างไร. กรุงเทพฯ: หอสมุดกลาง.

- เรืองรัตน์ ฤทธิวุฒิ. (2541). การแข่งขันเรือยาวประเพณี : ภาพสะท้อนวิถีชีวิตชาวพิษณุโลก.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วัชรากร คงคง. (2540). วัฒนธรรมของหมู่บ้านในชนบท : ศึกษาเฉพาะประเพณีความเชื่อและ
การละเล่นของหมู่บ้านไผ่ขอน้ำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก.
- วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วัชรา คลายนาทร. (2530). สังคมวิถียabe็นองต้น. กรุงเทพฯ: วัฒนาพาณิช.
- 瓦สนา เกตุภาค. (2521). คดีชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: สหสยามพัฒนา.
- ศิราพร ฐิตะฐาน. (2533). เอกสารการสอนวิชาสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช.
- ส.ธรรมภักดี. (2521). พระไตรปิฎก มหาวิถีสารนัย 500 กัณฑ์. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
สูง ส.ธรรมภักดี.
- ส.พรายน้อย. (นามแฝง). (2540). เกิดในเรือ. กรุงเทพฯ: สารคดี.
- สนิท สมควรการ. (2534). วิถีทางวัฒนธรรมของสังคมไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สนิท สมควรการ. (2525). การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมกับพัฒนาการของสังคม. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์.
- สมชัย ใจดี และ ยรวรยง ศรีวิภากรณ์. (2538). ประเพณีและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ:
ไทยพัฒนาพาณิช.
- สมนึก เทพสิทธา. (2541). การความคุ้มทางสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันสังคมสงเคราะห์
แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สมปราชญ์ อัมมมาพันธ์. (2536). ประเพณีและพิธีกรรมในวาระดีไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมบูรณ์ สุขสำราญ. (2527). พุทธศาสนา กับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคม.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบูรณ์ สุขสำราญและคณะ. (2533). เอกสารการสอนวิชาสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช.
- สมเจตน์ มุทิตาภุล. (2531). วันสำคัญของไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สรัญญา พานิชย์กุล. (2538). มองสังคมไทยในยุคโลกาภิวัฒน์. กรุงเทพฯ: เนื้อพื้น.
- สรัญญา สรัญญาวิวัฒน์. (2542). ทฤษฎีสังคมวิถยา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรัญญา สรัญญาวิวัฒน์. (2538). ทฤษฎีสังคมวิถยาเนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิริวัฒน์ คำวันสา. (2542). ทฤษฎีสังคมวิทยา : การสร้าง การประเมินค่าและการใช้ประโยชน์.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิริวัฒน์ คำวันสา. (2539). สะท้อนวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

สิริวัฒน์ คำวันสา. (2527). อิทธิพลวัฒนธรรมอินเดียในเอเชียอาคเนย์(เน้นประเทศไทย).

กรุงเทพฯ: อักษรเจริญพัณน์.

สุชาติ ประสีทธิรัฐสินธ. (2534). การสร้างมาตรฐานเดียวในการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ:

สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.

สุเชาว์ พลอยชุม. (2541). ศาสนาในวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สนิท สมครราก. (2518). วิธีการศึกษาสังคมมนุษย์กับตัวแบบสำหรับการศึกษาสังคมไทย.

กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.

สุเทพ สุนทร gele. (2540). ทฤษฎีสังคมวิทยาอ้วนสมัย. เชียงใหม่: โกลบอลวิชั่น.

สุภางค์ จันทวนิช. (2533). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภางค์ จันทวนิช. (2532). เอกสารการสอนวิชาสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุเมธ เมธาวิทยกุล. (2532). สังกัดพิธีกรรม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สุพัตรา สุภาพ. (2531). สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพาณิช.

สุพัตรา สุภาพ. (2516). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพล อกุณ. (2540). วัฒนธรรมของหมู่บ้านในชนบท จังหวัดอุทัยธานี : ศึกษาเฉพาะประเพณีความเชื่อ และการละเล่นของหมู่บ้านท่าโพพนสี อำเภอหนองขanhย่าง จังหวัดอุทัยธานี.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุริยา สมมุตคุปต์และคณะ. (2536). จากยอดหัวยีนบุญบึง : สิทธิอำนาจและระบบการจัดการทุรพยากรพื้นบ้านของชุมชนชาวนาลุ่มน้ำชี. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

สุรีรัตน์ บุญบุญนุพงศ์ และ สุรศักดิ์ ป้อมทองคำ. (2540). ประเพณีเพื่อการท่องเที่ยว : จุดเปลี่ยนของระบบทางสังคม. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสน่หา บุณยรักษ์. (2527). คติชนวิทยา. พิชณุโลก: คณะกรรมการอนุรักษ์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูพินูลสงเคราะห์.

เสถียรโกเศศ (พระยาอนุมานราชธน). (2532). ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต : การตาย. กรุงเทพฯ:
แม่คำฝาง.

เสรียรโกเศศ (พระยาอนุมานราชธน). (2531). ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต : การเกิด.กรุงเทพฯ: แม่คำฝาง.

เสรียรโกเศศ (พระยาอนุมานราชธน). (2514). การศึกษาเรื่องประเพณีไทยและชีวิตชาวบ้านไทยสมัยก่อน. กรุงเทพฯ: คลังวิทยา.

แสง จันทร์งาม. (2534). ศาสตร์ศรัทธา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อคิน ราฟฟัลล์และคณะ. (2542). สังคมและวัฒนธรรมในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร.

อาณัท กาญจนพันธ์. (2542). การวิจัยในมิติวัฒนธรรม. สำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อาณัท อาภาภิรม. (2517). ลักษณะสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

อมรา พงศพิชญ์. (2543). ความหลากหลายทางวัฒนธรรมกระบวนการทัศน์และบทบาทประชาสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรา พงศพิชญ์. (2541). วัฒนธรรม ศาสนาและชาติพันธ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรรัตน์ เกiergeยชช. (2541). ความเปลี่ยนแปลงของชุมชนคริมเม่น้ำปิง กรณีศึกษา คลองสวนหมาก จังหวัดกำแพงเพชร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

คำนวย พิรุณสาร. (2545). ความรู้เบื้องต้นสังคมและวัฒนธรรมในภาวะโลกไร้พรมแดน. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อุทัย ดุลยเกษม. (2536). การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น

อุษา ดวงสา. (2537). การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.